

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 90

Číslo: 11

14. března 2010

Cena: 7 Kč

K 525. VÝROČÍ KUTNOHORSKÉ NÁBOŽENSKÉ SMLOUVY

I po téměř padesáti letech od přijetí kompakťát v Jihlavě 1436 o pravověrnosti kališníků a souhlasu koncilních legátů s vysluhování svátosti večeře Páně z kalicha u nás i laikům nebylo v tom v naší vlasti skutečné shody a klidu. Král Vladislav Jagellonský, který při volbě českým králem slíbil kompakťát zachovávat, byl římským katolíkem. Na jeho dvoře se sloužily římské bohoslužby, do Prahy se vrátili členové katolické "horní" konsistoře, při kázáních docházelo (vzájemně) k útokům a kritikám druhého směru.

V lednu 1483 došlo z králova podnětu k jednání v komisi zástupců katolické a kališnické šlechty, které však skončilo bez dohody. Katolíci ji podmiňovali souhlasem Vatikánu – ale papež Pius II. už r. 1462 kompakťát zrušil. V létě vypukl v Praze mor a královský dvůr před ním ujel na Moravu. V Praze došlo 24. září k povstání, při němž kališníci obsadili všechny tři radnice a svrhli prokatolické městské rady. 6. října "velká obec" přijala 23 článků, kterými se vyhlášovala v celé Praze faktická svrchovanost kališníků a omezovala se tam moc samotného královského dvora. I katolická šlechta měla zájem, aby královská moc zůstala slabá, aby v zemi rozhodovala a bohatla sama. To ovšem je možné jen v klidu a míru! Byly to tedy důvody víry i hmotného prospěchu, které vedly šlechtu obojího vyznání, že se dohodla na uzavření smlouvy o náboženské svobodě a míru v Českém království. (Fakticky platila jen v Čechách, protože na Moravě panoval protihusitský uherský král Matyáš Korvín.) Smlouva byla uzavřena v Kutné Hoře hned v první den zemského sněmu 13. března 1485 – byla tedy předem projednávána a připravena. Vychází z uznání kompakťát jako stále platných, a je spíše návodem, jak vyslu-

hování večeře Páně po římsku i kališnický konat pokojně, bez sporů a konfliktů. Byla podepsána a opatřena pečeti obojí šlechty, rytířů, měst i samotného krále. Prvním požadavkem smlouvy je vzájemná smířlivost. Oba náboženské skupiny byly králem vyzvány, aby nebránily kněžím a věřícím druhého směru, kteří bydlí v jejich farnosti či panství, "jejich spasení hledati podle jejich (vlastní) víry a zvyklosti". Kněží obou směrů měli na stejném panství působit svobodně vedle sebe a také obojí věřící měli pokojně "po svém" přijímat večeři Páně. Přitom měli kněží svátost podávat tak, "jak v těch (svých) farnostech zvyklost mají". Neměli se tedy přizpůsobovat přání přijímajícího, aby mu byla podána svátost pod jednou či podobojí (jak se o tom kdysi uvažovalo při formulaci kompakťát). Byla by tím totiž znásilňována svoboda a osobní víra vysluhujícího kněze.

Důležité na smlouvě bylo, že se vztahovala nejen na svobodné občany, ale i na poddané! A pokud by na území té či oné fary bydlel člověk, který má zvyk přijímat večeři Páně jinak, než je tam vysluhována, "přijímáním svým může spasení svého hledati, kdež se jemu zdáti bude... a mimo to v ničemž jeho neobtěžuj". Mohli tedy jít podobojí z farnosti římského kněze do sousední, jiné obce, nebyli vázáni svátostí večeře Páně povinně na místního faráře (i když jinak, např. placením desátků, mu zřejmě podléhali).

Tímto rozhodnutím čeští bohoslovci i realisticky, ekonomicky přemýšlející páni přešli nejen časově, ale hlavně obsahově náboženský mír augsburský (1555) mezi lutherány a římskými katolíky v Německu. Zásada "či je vláda (panství), podle toho bude i náboženství" vedla při prodeji statků a změně jinak věřícího pána

Z koncertu skupiny DNA - Dej nám akord - v Brně-Řečkoviciích

k duchovnímu znásilnění, k pokrytectví a nakonec i k útěkům a stěhování poddaného lidu. Jde o svobodu myšlení, svědomí a víry podle biblického „Jak byste chtěli, aby lidé

jednali s vámi, tak vy ve všem jednejte s nimi – v tom je celý Zákon i Proroci“ (Mt 7,12).

Tak je Kutnohorská náboženská smlouva výzvou i mnohotvárnému,

díky technice zmenšujícímu se, přibližujícímu a vzájemně prolínajícímu světu 21. století.

Radek Hobza

MÁME "OČI K VIDĚNÍ?"

Nemusíme si nic namlouvat, víme dobře, jak jsme na tom. Církev československá husitská potřebuje obnovu, neřku-li přímo záchranu. Do pár let by se mohlo stát, že se smrskne na malíčký houf lidí, kteří drží "své" kostely, sbory a do nich kromě faráře, varhaníka, a tří starších sester nikdo nechodí... Tak to v náboženských obcích chodí.

Deset věrných... (Až na několik světých výjimek.) Ano, jsou zde praktické návrhy publikované v předchozích číslech tohoto týdeníku a domnívám se, že mnohé správné. Potřebujeme nové faráře, potřebujeme se zamyslet nad vedením a strukturou církve, zda náboženské obce spojit nebo obsluhovat více najednou, potřebujeme znát skutečnou finanční hodnotu nemovitostí, potřebujeme dobře nastavit církevní poplatky, potřebujeme mít "křizový plán" pro zabezpečení církve financemi. Nový římskokatolický český primas Duka a ERC budou jistě pokračovat v jednání s vládou o církevních restitucích. To se nás také velmi týká. A co se středisky náboženských obcí, co s diakonií a jinými "obslužnými" aktivitami církve, a také, kolik studentů nám dodá "naše" Husitská teologická fakulta. Neměly by náboženské obce samy vysílat své (a kde je vzít?) mladé ke studiu s tím, že se k nim potom vrátí? Potřebujeme mít více náboženských obcí, které mají pravidelné biblické a modlitební hodiny. (Záleží to "jen" na farářích?) Potřebujeme mladé rodiny s dětmi, programy pro ně. Potřebujeme konat pastorační návštěvy u "kartotéčních členů", zjistit, jaký vůbec mají zájem o církev. Podnítit je k návštěvě církve, znovu je nasměrovat. Konáme to? Hovoříme s našimi lidmi? Nevíme,

zda si nedrží své "jisté" jen pro církevní pohřeb svých blízkých...??? (Když to ještě ke všemu není v naší církvi vůbec nutné!) Jsou pastorační asistenti skutečně účinní? Teologové z řad církve, fakulty a HITS jistě budou pokračovat ve správném teologickém nasměrování církve. Koperníkánský obrat již nastal.

Můžeme si vážit "otců zakladatelů", patriarchů, teologů minulých 90 let, toho dobrého, co přinesli, současně se však musíme dívat dopředu. Neustnout ani ve formě či obsahu věrouky, řádů, liturgie. To je úkol sněmu církve. A těch, kteří mají "oči vidoucí" dopředu. Těch, kteří "vidí" nejen do církve, ale do společnosti, a především chtějí "vidět" Boží vůli pro církev - Boží plán.

Doba je zlá, vážná, nevíme, zda poklidný život konzumní společnosti a "růstu růstu" již nekončí nadobro, zda světová ekonomická krize a krize mezi různými civilizacemi nezasáhne také nás. Již zasáhla. Církev by měla "vidět" dopředu...

Ale jen o tom nechci hovořit. Je to jistě nesmírně důležité. Ale ještě důležitější je pochopit, proč tu církev vlastně je, jaký má smysl, co může přinést lidem 21. století. Lidem, kteří tvrdí, že v Bohu nevěří, ale kartáče a vědmě či horoskopu uvěří. Protože

Dokončení na str. 3

VÝZNAMNÝ POČIN K JUBILEU CÍRKVE

Sedmnáct autorů, příslušníků Církve československé husitské, historiků, pedagogů a myslitelů se spojilo a v edici Blahoslav připravilo jubilejní sborník 90 let Církve československé husitské, Praha 2010, stran 408. Vydala Církev československá husitská, Praha 6, ve spolupráci s náboženskou obcí v Praze 1-Staré Město. Redigovali Zdeněk Kučera a Tomáš Butta. Vydání 1., ISBN 978-80-7000-047-2.

Auťori tuto krásnou publikaci, vtištěnou na křidovém papíře, v pevné vazbě a s bohatě ilustrovanou přílohou s množstvím barevných a černobílých fotodokumentů, nazývají skromně sborníkem. Soudím však, že jsou to vlastně malé dějiny Církve československé

husitské na území Čech, Moravy, Slovenska a Podkarpatské Rusi v jejich značné rozmanitosti.

Kniha je rozdělena do Předmluvy, čtyř rozsáhlých kapitol (Kořeny a historický vývoj, 9 - 153; Myšlení, život a praxe Církve československé husitské, 155 - 270; Výběrová bibliografie, 271 - 288.) Publikaci uzavírá obsáhlá obrazová příloha (289 - 408). Jednotlivé podkapitoly pak sledují rozmanitost kořenů i vývoje církve, sledují kořeny v modernismu, ve snahách o reformování katolické církve do roku 1918 a vcelku samozřejmý odklon od ní díky válečným zkušenostem, vzniku ČSR a "odrakouštění společnosti i církve", která po staletí podporovala Habsburky. Vznik Církve

československé husitské byl pak výsledkem této ideové orientace, hlásící se k myšlenkám Husovým i Masarykovým. Budování nové církve rozhodně nebylo záležitostí jednoduchou, přesto se církvi, vedené prvním patriarchou dr. Karlem Farským, podařilo v duchovním životě ČSR získat významné místo (roku 1921 se k nové církvi hlásilo 525 000 členů!). Vybudována byla církevní organizace, zřízena a postavena řada nových sborů, pomocných organizací atd.

Církev se uchytila i na Slovensku a Podkarpatské Rusi. Publikace se nevyhýbá ani problémům církve v období Protektorátu, v letech poválečných a zejména v období

Dokončení na str. 3

MÁME "OČI K VIDĚNÍ?"

Dokončení ze str. 1
křesťané jsou dnes pro ně vlastně nezajímaví.

Církev má zvěstovat, ukazovat na **Boží království**. Na něco, co fascinuje, na jiný styl života, na **Pokoj v bouři**.

Sestupme ke kořenům víry, ne "té římskokatolické, husitské, evangelické či jiné", ale k "víře jako podstatě věcí, v něž doufáme, důkaz skutečností, které nevidíme" (překlad ČSP 2009). Ekumenický překlad uvádí: "Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme." (Žd 11,1)

Máme víru v to, že se tvoří modlitební skupiny, které "vidí" a jsou si jisté tím, co "zatím" nevidíme? Věříme Hospodinu, že i z kamení může povolat syny Abrahamovy? Máme vidoucí oči, věci - zatím - neviditelných? Máme modlitebníky? Přímluvce za církev? Potřebujeme být zakořeněni v Písmu, Bibli, mít ji na svém nočním stolku. Toužíme učinit si z jejího (byť krátkého) čtení denní program? Svědčíme lidem o Pánu Bohu? Alespoň svým životem???

Modlitba, usebrání v Bohu, duchovní cvičení, studium a přemýšlení o Písmu, nám zviditelná tu krásnou každodenní liturgii. Nebudeme ji zpívat

a odříkávat mechanicky, ale budeme vědět, "že nežiji již já, ale žije ve mně Kristus"!

Potřebujeme znovu prorocké "oči církve". Vidět, co po nás chce Hospodin. Co znamená Boží království dnes, o které se modlíme v modlitbě Páně a které na závěr Otčenáše už je proklamováno... "Neboť tvé je království, moc i sláva." Toto Boží království chceme, prosíme o ně a ono už zde je. Kde? V srdcích těch, kteří "vidí" ve víře nové obrácené lidi přicházející do církve, v srdcích těch, kteří se denně za naši církev modlí, v srdcích těch, kteří dosvědčují svým životem, že Duch svatý, Duch Kristův je jejich Pánem, že ukazuje na vzkříšeného Krista a ukazuje nový život, nový životní styl v této nečisté době. Že ukazuje nejenom na život posmrtný, nebe, ale i na Boží království již nyní v životech křesťanů... Potřebujeme žít pospolu, mít zdravé vztahy v církvi, hovořit o tom, co pro nás Ježíš Kristus v našem životě koná. A lidé kolem nás ucítí vůni zdravé a živé církve, toho Božího království. Ve zmatcích dnešních dnů budou chtít jít s námi ... Žít v onom Království lásky Ježíšovy.

Že je to nekonkrétní a nepraktické? Ale kdepak! Sebelepší plány, programy a systémy, řády nenahradí "vidoucí

oči". Apoštol Pavel píše do Efesu (a také nám, Církvi československé husitské celé i jednotlivcům): "Proto i já ...na svých modlitbách prosím, abych vám Bůh našeho Pána Ježíše Krista, Otec slávy dal ducha moudrosti a zjevení v pravém poznání jeho samého a osvětlené oči srdce, abyste věděli, jaká je naděje v jeho povolání, jaké je bohatství slávy jeho dědictví ve svatých." (ČSP 2009) V Českém ekumenickém překladu je "osvětleným vnitřním zrakem". (Ef 1,17-18) Potřebujeme oči srdce. Oči vidoucí Krista, jeho jednání, jeho Ducha, Ducha svatého. A potom může Hospodin i z toho "kamení kolem nás" stvořit nové syny Abrahamovy. Naplnit sbory, a především přivést nové lidi ke Kristu. Uzdřavit Církev československou husitskou! Někdy doslova voláme: "Lazare, vstaň z mrtvých!!!"

Moudrost, zjevení, pravé poznání, bohatství slávy, dědictví svatých - to vše skrze osvětlené oči srdce. Skrze víru, neviditelných věcí podstatu, a víru, že Bůh církev neopustil... Máme víru? Chceme mít otevřené oči srdce? Modleme se za to.

Pokoj a milost s námi všemi!

Mgr. Petr Mečkovský

O husitství v Prašné bráně

V prostorách známé pražské Prašné brány byla 23. února díky spolupráci společnosti ABL FM Services s pražskou diecézí otevřena doplněná expozice "Husitství - stále živé?".

Nad touto nově utvářenou expozicí převzal svou záštitu doc. ThDr. David Tonzar, ThD., pražský biskup. Kurátorkou celé akce je Hana Tonzarová, Th.D., která vypracovala návrh expozice i dalšího využití Prašné brány během výstavy. Realizační tým nové expozice dále tvořily PhDr. Olga Nytrová, která se podílela i na tvorbě třetí části výstavy "Husitství ve filmu", PhDr. Jana Kobřlová, pracující na skladbě a výběru odborníků pro cyklus přednášek, jež budou v Prašné bráně realizovány a Mgr. Nelli Echtnerová, zajišťující logistické a organizační práce realizačního týmu.

Na vernisáži výstavy přítomné hosty nejprve přivítala dr. Hana Tonzarová. Promluvila o spolupráci Církve československé husitské se společností ABL FM Services a představila ředitele její divize, pana Zdeňka Nováka.

Na úvodní slovo navázala svou básní Mistr Jan Hus v Kostnici Olga Nytrová. Autorka své verše napsala speciálně k této příležitosti. Herec Divadla Pod Palmovkou, Ivo Kubečka, poté přednesl Husovy listy žalární, vytvořené básníkem Miroslavem Matoušem.

V následující části programu vernisáže Hana Tonzarová přítomným podrobně přiblížila celou výstavu. Zaujatě vyprávěla o Jistebnickém kancionálu, o historických výtiscích Bibli, o husitských zbraních, jejichž repliky jsou pro tuto příležitost vypůjčeny z muzea v Táboře. Uvedla, že součástí expozice v Prašné bráně se stala i dřevěná kazatelna, symbolizující Husovu kazatelnu v Betlémské kapli. Dojem zde umocňuje videoprojekce Husových zpodobení. Pro výstavní prostory byla také nově připravena zvuková prezentace výroků Mistra Jana Husa, kterým propůjčil svůj hlas člen činohry Národního divadla v Praze Jan Hartl. Celá akce vyvrcholila přednáškou pražského biskupa na téma "Husitství stále živé - ideová linie husitské reformace a její životaschopnost v současném světě".

Olga Nytrová

KAM KRÁČÍ CÍRKEV ČESKOSLOVENSKÁ HUSITSKÁ?

K článku bratra Pavla Hýbla

Na otázku, kam kráčí naše církev, nemusíme podávat vysilující odpověď. Všichni to již delší dobu úzkostlivě tušíme. Pojdme se raději společně zamyslet nad tím, jak můžeme nepříznivé vyhlídky do budoucnosti naší církve změnit.

Podle mého názoru je nejprve třeba činit POKÁNÍ. Pravdivě a otevřeně přiznat sobě i Bohu, že jsme v krizi. To je úkon, který vyžaduje velikou dávku pokory. Pokory, ale i naděje, že naši lítost, bezradnost, chyby a nedostatky Pán Bůh přijme a pomůže nám je proměňovat ke svatosti, o které

hovoří Nový zákon. Prakticky by to potom mohlo vypadat tak, že by se uspořádaly celocírkevní bohoslužby hluboce kajícího se charakteru, s upřímnými přímluvnými modlitbami za obnovu naší církve, za plné Boží vedení našich dalších kroků.

Nový zákon, konkrétně evangelia, nám nabízejí velmi dobré vodítko, jak k obnově po vzoru Ježíše Krista přistupovat. Musíme se přestat bát a vystoupit z určité pasivity, která momentálně někde více, někde méně převládá. Pán Ježíš také neseděl ve své tesařské dílně, na dveřích neměl nápis

„Přijďte pobejt v neděli“ a nečekal, jestli někdo vezme za kliku u jeho dveří nebo nevezme. Byl doslova akční. Putoval, vyučoval, setkával se s lidmi v jejich přirozeném prostředí. Když bylo potřeba, vstoupil do člunu, stejně jako do synagogy, domu nemocného nebo hříšného. Byl vždy tam, kde byla lidská bolest, pláč, strach, ale i veselí a radost. Miloval děti. Nikomu nestránil. Dnes by jistě neměl problém navštívit diskotéku či ples - dovedu si představit, že by provedl každou ženu dvakrát dokola. Zároveň si ovšem vždy zachovával potřebnou vážnost a autoritu.

Takového Ježíše chtějí a potřebují dnešní lidé. Nikoliv depresivně vypadajícího Krista na kříži. Ano, kříž je určitou podstatou křesťanství, který musí následovníci přijmout a prožít, ale nejprve je třeba poznat Pána, kterou je živý a který jedná. Ke kříži a velikonočnímu tajemství musí člověk dozrát - tak jako první učedníci. V atraktivním Ježíši vidím smysl a podstatu naší obnovy, cestu, kterou se ubírat.

Naši řadoví duchovní, kazatelé a pastorační pracovníci by měli být přítomni všude tam, kde mohou být potenciálně užiteční a potřební. Měli by především oslovovat lidi na úrovni jednotlivců, navazovat osobní vztahy. Uskutečňovat ve svých svěřených náboženských obcích duchovně smysluplné aktivity. Koncerty, výstavy ani pietní shromáždění nikoho neoslovují. Kdyby ano, nebyli bychom dnes v krizi. Každý člen náboženské obce by měl hledat, v čem je jeho osobní obdarování pro službu evangelium, a podle toho působit právě tam, kam je poslán.

Aleš Toman

PŘEKVAPENÍ NA DRUHÉM...

Dokončení ze str. 2
Nějaký chlapec si s sebou na cestu vzal trochu jídla, obyčejných pět plácek chleba a dvě ryby. Apoštol Ondřej se to dozví a sděluje to Ježíšovi. Ten se několika kusů jídla ujímá, aby z nich bohatě nasýtil nejen chlapce, ale všechny, kteří spolu s ním na tomto místě utvořili nový svět.

Příběh máloho chlapce se týká každého z nás. Ve zkratce bychom mohli říci: Z toho mála, co jsme si schopni s sebou přinést ze starého světa, jsme před Kristem a spolu s Kristem schopni vytvářet mnohonásobné hodnoty. To nepatrné vybavení ze starého světa dokážeme ve sjednocení s Kristem maximálně využít, proměnit a proti svému očekávání tak mnohonásobit jeho hodnotu. Jakoby Ježíš v Janově příběhu říkal: Já nejsem ten, který by chtěl a mohl z kamenů kolem vás udělat chleby, ale jsem tím, kdo z vašeho mála dokáže udělat maximum. Ježíš tedy k lidem nepřistupuje s předsevzetím, že jim dá, co nemají. On chce

z toho mála, které je dobré, vhodné a kvalitní, pomoci získat mnohonásobné hodnoty. On nás chce toto své umění skrze víru naučit.

A tak před Kristem, ale i před druhým člověkem, nemůžeme stát s prázdnou rukama, s prázdnou hlavou, dutým srdcem a myslet si přitom, že se to nějak změní a něco hezkého do těch prázdných rukou dostaneme. Já jsem si ostatně jist, že nikdo z nás nemá ani zcela prázdné ruce, ani prázdnou hlavu, ani duté srdce. Každý dokážeme na své životní cestě po kapsách (ve zdrojích svých sil a schopností) objevit třeba jen malé zásoby, jen malou výbavu, ale přesto dobrou a kvalitní. I když ji podceňujeme. Pokud s ní dojdeme až před Krista, pokud s ní vstoupíme do Kristova příběhu, bude proměněna na výbavu, ze které budeme schopni rozdávat a ještě zbudou velké rezervy. Vždyť každému, kdo má, bude dáno a přidáno, ale tomu, kdo nemá, bude odnato i to, co má.

Jiří Chvála

VÝZNAMNÝ POČIN

Dokončení ze str. 1
komunistické diktatury, kdy se církev více či méně přizpůsobovala politické situaci. To se projevalo i v oteplení let 1968 - 1969 a v opětovném tlaku na církev v letech normalizace.

Po listopadu 1989 došlo k zásadním změnám v řízení i chování církve, když byly realizovány změny v jejím vedení, proměnila se i Husitská teologická fakulta, došlo k rozvoji sociální a charitativní práce atp.

Další kapitola se obírá ideovým profilem Církve československé husitské, přibližuje filosofické myšlení řady svých představitelů v kontextu evropském, obírá se bohoslužebným životem církve, jejím životem hudebním, architekturním a uměním výtvarným,

zahraničními aktivitami i ekumenismem.

Knihu uzavírá přehled pramenů a literatury a obrazové přílohy, dokumentující aktivity ve všech oblastech, jichž se kniha dotýká. Soudím, že jde o velmi pěknou a potřebnou publikaci, která jistě poslouží všem členům Církve československé husitské, historické obci, ale nejen jim. Je zřejmé, že některá dějinná období ČČSH by měla být ještě podrobněji zpracována. Zdá se, že Církev československá husitská má k tomu dostatek sil. To je nesporně povzbuzující. A pak by výsledkem takové kolektivní práce mohly být Velké dějiny Církve československé husitské.

prof. PhDr. Vladimír Wolf

ZPRÁVY

Co Čech – to husita?

Přednáškový cyklus v rámci výstavy věnované husitství ve věži Prašné brány v Praze pokračuje v úterý 16. března v 17 h. Na téma Hradu ve stínu kalicha hovoří prof. PhDr. Tomáš Durdík, DrSc., (Archeologický ústav AV ČR a FF UK, Praha). Vstup volný. Srdečně zveme.

(pražská diecéze)

Setkání k výročí TGM

Srdečně vás zveme k setkání u příležitosti 160. výročí narození našeho prvního prezidenta T. G. Masaryka, které proběhne 14. března v Čejkovicích za účasti bratra patriarchy Tomáše Butty a dalších hostů. V 10.15 h se sejdeme u pomníku TGM v Čejkovicích při pietním aktu s položením věnce. V 10.30 h začne bohoslužba ve vzpomínku na T. G. M. v bohoslužebné síni naší církve v Čejkovicích. V 11.30 h si prohlédneme výstavu v domku, v němž strávil své dětství. Po skončení oficiální části jsou účastníci zváni do Hovorán k neformálnímu posezení a besedě se členy náboženské obce Hovorany - Čejkovice.

(rst)

Divadlo MANA v březnu

Divadlo MANA (nizkoprahové centrum aktivit), Moskevská 34/967, Praha 10-Vršovice, uvádí v pondělí 29. března:

* 19.30 hodin - absolventské předsta-

KŘESŤANSKÁ TURISTICKÁ AGENTURA MESITES
 již dvanáctý rok nabízí ubytování
 v apartmánech u moře v Chorvatsku
 za skvělé ceny!
www.mesites.cz
 Využitím našich služeb současně podpoříte
 misijní práci manželů Dohnalových v Chorvatsku.
 Objekty jsou ideální pro rodinnou, sborovou
 dovolenou i dovolenou studentů a mládeže.
 Objednávejte, dokud jsou ještě volné termíny!
kata.mesites@seznam.cz
info@mesites.cz
 Skype: katadohnal
 GSM +38591 5659536

vení žáků zimního semestru divadelní školy

* 20.30 hodin – "Výběrčí" a "Hrobnice", Milan Uhde, Jitka Foltýnová - drama s jedinou jednající osobou. Představení je součástí večera pro absolventy kurzu moderování Herecké školy Neklid.

Dětské centrum:

* neděle 21. března v 17 hodin "Jonáš a velryba" – klasický příběh pro děti v kombinaci prvků loutkového, pohybového a činoherního divadla v podání Divadla BUBEC. Dětské představení v rámci cyklu divadelních produkcí pro děti za podpory MČ Prahy 10.

* pondělí 29. března v 15 - 17 h "Děti seniorům"-velikonoční charitativní akce s dětskou módní přehlídkou.

Charitativní velikonoční akce pro děti

a jejich rodiče, kteří mají rádi divadlo, zpěv a módu, jejímž vyvrcholením bude dětská módní přehlídka. Všechny děti se mohou zúčastnit ukázkové hodiny dramatických kroužků, podívat se na videokázku z činnosti Dětského studia Talent ad. Hostem akce bude dětský pěvecký sbor Rolnica Praha 12. Vstup zdarma.

www.centrummana.cz

A UVIDÍŠ JEŠTĚ VĚTŠÍ OHAVNOSTI...

Řekl mi: „Lidský synu, vidíš, co páchají? Jak veliké ohavnosti zde dům izraelský páchá, abych se vzdálil od své svatyně? A uvidíš ještě větší ohavnosti.“

Ezechiel 8,6

Nejspíše touha po naplnění tohoto dávného prorocství vedla náboženskou obec v Praze 2-Vyšehradě k uspořádání pořadu keltských legend a mýtů "Akustická mytologie", na kterou zval Český zápas č. 7 ze 14. února 2010. Spravedlivě je třeba dodat, že takovýto "osvětový" sborů máme více. Před časem zde na stránkách Českého zápasu Jindřiška Kubáčová upozornila na vystaveného zlatého Buddhu v našem kostele Jana Křtitele Na Prádle v Praze na Malé Straně.

Lidi, proberte se! Co takovéhle akce a předměty pohledávají v našich sborech? To už jsme se docísta zbláznili? Proč nám byly naše sbory svěřeny? Aby v nich znělo evangelium, pořádaly se biblické hodiny, bohoslužby a další BOHU LIBÉ činnosti. Vratme se do dob proroka Ezechiele. Tehdy se Bůh odvrátil od svého lidu, mimo jiné i proto, že páchal ohavnosti přímo v jeho chrámě. Jeruzalém byl dobyt a chrám zničen. Myslíte, že dnes je Bůh shovívavější? Jestli nechceme o své sbory přijít, tak bychom se měli z Bible poučit a podobných aktivit se vyvarovat.

Pavel Pánek

Koncerty u sv. Mikuláše
 * 17. 3. - 14 h
Benefiční koncert
 * 19. 3. - 15 h
Benefiční koncert
 * 19. 3. - 20 h
Bach, Vivaldi, Mozart
Consortium Pragense Orchestra
 Y. Škvárová - alt,
 M. Laštovka - trubka
 * 20. 3. - 20 h
Bach, Vivaldi, Mozart
Consortium Pragense Orchestra
 Y. Škvárová - alt,
 M. Laštovka - trubka

J	B	Ř	E	H	L	T	A	R	B	E	S
E	E	S	Y	T	R	Á	V	A	P	K	U
Ž	T	Z	A	B	E	Č	M	D	V	Ě	N
Í	Ě	J	E	Y	Y	E	A	A	J	T	T
Š	F	T	L	R	K	R	O	E	T	I	T
T	Z	I	I	CH	O	Í	Č	C	C	D	T
C	Á	N	L	H	L	N	D	Í	T	A	S
Á	S	E	A	I	Ý	É	N	S	S	S	Í
N	T	N	G	M	P	D	B	I	Í	O	J
A	U	K	O	Š	E	P	R	T	J	P	A
V	P	O	R	Č	O	N	D	Ř	E	J	N
D	O	K	U	T	E	L	Í	D	Z	O	R

břeh	chléb	Ondřej	tráva
díky	ječný	pět	učedníci
dvanáct	jezero	posadit	zástup
dvě	Ježíš	rozdílet	znamení
Filip	jíst	ryby	
Galilea	koše	sebrat	
hora	lámat	tisíce	

(Řešení z minulého čísla: Zachovávejte Boží slovo.)
 Jana Krajčířiková

Z EKUMENY VE SVĚTĚ

USA DÁVAJÍ NÁBOŽENSTVÍ DO SOUVISLOSTI S TERORISMEM

Náboženství je důležitý faktor ve světovém dění, ale americká vláda má tendenci jej často dávat do souvislosti s terorismem. Vyplývá to ze závěru dvouleté studie organizace Chicagská rada pro mezinárodní záležitosti (CCGA). Před dvěma týdny byla studie předložena Bílému domu. Podle CCGA je důležité, aby Amerika chápala roli náboženství v mezinárodním dění a konstruktivně se zapojila do vztahů s náboženskými komunitami ve světě. Na studii se podílelo 32 expertů, mezi nimiž jsou bývalí členové americké vlády, náboženští představitelé, akademici a vedoucí pracovníci mezinárodních organizací. Poukazují na to, že náboženské skupiny jsou například významnou součástí vývoje v Afghánistánu. Jinde hrají důležitou roli při prosazování lidských práv nebo politiky pro ochranu životního prostředí. Podle šéfa CCGA Thomase Wrighta hrálo v minulosti náboženství v zahraniční politice USA negativní roli, a to především při vztazích k muslimskému světu. Proto by církve a stát měly být v zahraniční i domácí politice rozděleny, tvrdí. Americký prezident Barack Obama loni v projevu adresovaném muslimskému světu řekl, že Spojené státy výrazně zlepšily své chápání funkce náboženství ve světovém dění. Podle studie CCGA je však třeba tyto schopnosti ještě výrazně rozšířit, jinak přijdou USA v zahraniční politice o důležité příležitosti. Úspěch americké diplomacie v příštím desetiletí "bude hodnocen podle její schopnosti navázat vztahy se stovkami milionů lidí po celém světě, jejichž život definuje náboženství," uvádí studie. "Výzvou pro nás je marginalizace náboženských extrémistů, nikoli náboženství," dodává.

Podle ČTK

PŘEDSTAVITELKA NĚMECKÝCH EVANGELÍKŮ OZNÁMILA REZIGNACI

Předsedkyně rady Evangelické církve v Německu Margot Kässmannová 26. února rezignovala na svůj úřad. Uvedla to německá média s odvoláním na církevní kruhy, podle nichž tak hannoverská biskupka reagovala na to, že byla přistižena při řízení pod vlivem alkoholu. V Německu tento případ vyvolal velký skandál. První žena v čele německých evangelíků opustila i svůj biskupský úřad. "Moje srdce mi jasně říká, že nemohu s potřebnou autoritou v úřadu zůstat," prohlásila na tiskové konferenci, kde znovu vyjádřila lítost nad svou chybou.

Jednapadesátiletou teoložku zastavila před dvěma týdny policejní hlídka poté, co v centru severoněmeckého Hannoveru projela křižovatku na červenou. Při dechové zkoušce jí naměřila 1,54 promile alkoholu v krvi. Za to jí hrozí odebrání řidičského průkazu až na jeden rok a pokuta ve výši měsíčního platu.

Představitelka zhruba 25 milionů německých evangelíků také oznámila, že je připravená nést právní následky svého chování. "Jsem zděšená sama sebou, že jsem se dopustila tak hrozných chyb. Jsem si vědoma, jak nebezpečné a neodpovědné je usednout s alkoholem za volant," kála se poté, co se aféra dostala na veřejnost. Rada Evangelické církve jí však vyslovila důvěru. Margot Kässmannová stála v čele rady od loňského října. Od té doby na sebe upozornila ostrou kritikou nasazení německých vojáků v Afghánistánu. "V Afghánistánu není nic dobře," uvedla ve svém novoročním kázání. Tím vyvolala vlnu protestů, ale také sklídila slova podpory.

Podle ČTK

SLOVINSKO MÁ ŘÍMSKOKATOLICKOU UNIVERZITU

První fakultou vznikající římskokatolické univerzity ve Slovinsku je fakulta obchodních studií. Oznámila to slovinská římskokatolická biskupská konference. Program fakulty je tříletý, je založen na Boloňské deklaraci z roku 1998 a zahrnuje kromě obchodu a ekonomických věd také základy právního řádu a humanitní předměty s důrazem na etiku a sociální odpovědnost. Spolupracovat bude s univerzitami v Bostonu, Oxfordu, Navaře a s obchodní školou v Barceloně.

Res Claritatis

NA WEBU "MANHATTANSKÉ DEKLARACE SVĚDOMÍ" JE TEXT TAKÉ V ČEŠTINĚ

Na webových stránkách Manhattané deklarace - Hlasu křesťanského svědomí (Manhattan Declaration - A Call of Christian Conscience) se objevil odkaz na stažení kompletního českého textu tohoto historického ekumenického dokumentu, který poskytla redakce Res Claritatis. V této deklaraci pozvedají společně svůj hlas američtí křesťané různých vyznání, aby upozornili na kroky Obamovy administrativy, které podle deklarace směřují proti základním hodnotám, na kterých stojí křesťanská civilizace a západní demokracie.

Deklarace vyjadřuje protest amerických křesťanů proti tomu, že legislativní úpravy neberou ohled na výhrady svědomí z důvodu náboženského vyznání a přesvědčení, což může například znamenat nemožnost dalšího působení velmi čtených zdravotnických zařízení provozovaných církvemi a jejich institucemi. Deklarace proto vyzývá křesťany kromě jiného i k občanské neposlušnosti. Od 20. listopadu 2009 do 24. února 2010 podpořilo Manhattané deklaraci svědomí svými podpisy 424 968 signatářů nejen ze Spojených států, ale z celého světa, zvláště z Evropy, kde křesťané vnímají situaci ve společnosti velmi podobně.

(red)